

MATURANTI TREĆE GENERACIJE ISLAMSKE GIMNAZIJE U ZAGREBU

Eman Ahel, Asia Al-Abdula, Aida Ali, Edita Vilić, Muala Zendeli, Nermin Ahmetović, Haris Ahmić, Vernes Delalić, Ammar Đikić, Mohamed El Sinari, Amir Hećimović, Molham Kabbani, Anel Mašić, Nedim Matinjanin, Dinko Omerćehajić i Enis Omerović treća su generacija Islamske gimnazije „Dr. Ahmed Smajlović“ u Zagrebu. Ovih se dana polažu maturu, a prije mature počastili su nas izvrsno pripremljenom oproštajnom priredbom. Evo ih u punom sjaju, uredni, čisti, radosni i ponosni.

A ovo je fotografija kad su predstavljani na samom početku priredbe. Ugodna, tiha glazbena podloga i na slajdu osnovni podatci svakog maturanta s imenima roditelja.

Mala dvorana glazbenog hrama „Vatroslav Lisinski“ bila je dupke ispunjena razdraganim roditeljima, sretnom rodbinom, radosnim prijateljima, ponosnim uglednicima iz Mešihata, Izvršnog odbora Medžlisa Islamskog centra u Zagrebu, glavnim imamima, imamima, muallimama,

profesorima Islamske gimnazije, zastupnicima u Hrvatskom saboru, dužnosnicima veleposlanstava i konzulata Irana, Malezije, Turske, Bosne i Hercegovine, a pokrovitelj ove maturalne proslave gradonačelnik Milan Bandić poslao je svoja tri izaslanika: Haruna Omerbašića, dr. med. Gzima Redžepija i dipl. jur. Mirsada Srebrenikovića.

Naravno, priredba je počela učenjem Kur'ana. Ašere je proučio Ammar, Đikić, a poslije hrvatske himne maturanti su nas pozdravili različitim jezicima: Edita Vilić na hrvatskome, Molham Kabbani na arapskom, Vernes Delalić na engleskom, Enis Omerović na turskom, Anel Mašić na njemačkom, a Muala Zendeli na albanskom jeziku.

Kroz program nas je vodila lijepa i neizmjereno simpatična Galija Hammad. Galija ima vrlo ugodan i razgovijetan glas, nenametljiva je, prava voditeljica (vjerujte mi da znam što govorim budući da sam godinama radio s najpoznatijim TV voditeljicama i voditeljima), skromna a kao pojava – raskošna ljepotica.

Islam je vjera znanja i skromnosti, vjera ljepote i darežljivosti, vjera mira i radosti, pa nije čudo da su nam maturanti htjeli pokazati što su sve naučili u protekle četiri godine školovanja. Za temu maturalne priredbe izabrali su islamsku kulturu i umjetničku baštinu. Naravno, tema je vr-

lo široka, a naši su se maturanti odlučili da nas upoznajju s onim najnužnijim vezanim za arhitektonska ostvarenja raznih razdoblja, od pustinjske rezidencije do nedavno otvorene Riječke džamije, dakle s onim što bi svatko od nas trebao i morao znati, ako držimo do sebe i naslijeđa naše vjere.

Maturanti su stručno i popularno obradili likovno stvaralaštvo, Bliskog istoka, Španjolske, Sjeverne Afrike, Indije i područja Balkanskog poluotoka. Objasnili su nam umjetnost i razvitak ćilimarstva, mostogradnje, raznolikim rješenjima arhitekture džamija, kaligrafijom... a posebno su se pozabavili i hrvatskom islamskom arhitekturom pokušavajući nam dočarati sve ljepote nedavno otvorene Riječke džamije. Sve su to činili s mjerom, čisto, razgovijetno, kratko i jasno.

Meni je taj dio programa bio najdraži budući da se bavi područjem znanja i umjetnosti, a po ovoj fotografiji vidimo da je publika u dvorani vrlo pažljivo slušala i gledala ono što su maturanti izabrali da nam pokažu slajdovima na velikom video-zaslону.

Nije moglo proći bez dobre pjesme za što su najviše zaslužni članovi muškog školskog zbora pod ravnanjem Ismeta Kurtovića. Kako vidimo, zbor koji je nastupao sastavljen je i od četiri

maturanta, a ja sam uvjeren da će se među našim učenicima pronaći dostojni nasljednici maturanata, i kad je riječ o znanju i kad je riječ o pjesmi...

Nekoliko fotografija publike u dvorani najbolje pokazuje zadovoljstvo i pažnju kojom su pratili program maturanata.

Potom je Svečana akademija približila svome sentimentalnom dijelu, oproštaju razrednika i profesora matematike Saliha Hadžismajlovića od djevojaka i mladića, koje je primio kao djevojčice i dječake. Ponesen emocijama profesor je s ponosom sazeo četiri godine zajedničkog života, a potom je svoju djecu prozvao posljednji put, suzdržavajući suze (ne znam kako mu je to uspijevalo kad se meni suze slijevaju i sad dok ovo pišem).

Ravnatelj Islamske gimnazije održao je također emotivan govor, posebno naglašujući visok prosjek ocjena učenica i učenika, te njihove uspjehe na raznim natjecanjima, od onih kvartovskih, do gradskih, županijskih i državnih. Upravitelj se posebno pohvalio dvojicom učenika, hafizom Harisom Ahmićem i Ammarom Đikićem, koji su se prošle godine na Europskom natjecanju učača Kur'ana osvojila, svaki u svojoj kategoriji, treća mjesta.

I govor muftije, dr. sc. Aziza ef. Hasanovića bio je nadahnut i također ispunjen emocijama, što i ne čudi kad se znade koliko Muftija drži do znanja.

Najbolji učenik ove generacije je, nema sumnje, hafiz Haris Ahmić koji se iskazao i na brojnim natjecanjima znanja, osvajajući vrlo visoka mjesta na natjecanjima iz četiri predmeta, pokazujući da se priprema za život, kad je riječ o znanju, enciklopedista.

U povijesti Islamske gimnazije prvi se puta dogodilo da su maturantima čestitali dvojica Muftija – bivši, Šefko ef. Omerbašić i sadašnji dr. sc. Aziz ef. Hasanović – predajući im prigodne poklone.

Maturanti su nagradili svoga razrednika i neke druge profesore skromnim darovima, zahvaljujući im tako na pažnji koju su im iskazivali. Među nagrađenima našao se i ravnatelj Islamske

gimnazije, prof. Mevludi ef. Arslani. Fotku objavljujem zbog duhovite, mimo protokolarnе repli-ke ravnatelja. Naime, hafiz Haris Ahmić predstavio je ravnatelja kao njihova bivšeg profesora arapskoga jezika, a ef. Arslani je, primajući poklon, replicirao Ahmiću: „Jednom profesor, uvi-jek profesor“.

Na zamolbu učenika, dovu je proučio muftija Ševko ef. Omerbašić.

Na samom kraju priredbe sve se završilo s pjesmom. Gimnazijski zbor je otpjevao tradicionalnu himnu negdašnje Medrese, himnu koju su prihvatili kao svoju i gimnazijalci.

A onda zajedničko fotografiranje s profesorima i roditeljima. Nekoliko sljedećih fotografija pokazuju nam ozračje koje je vladalo zajedničkim poziranjem pred znatizeljnim jedookim napravama, kamerama i mobitelima.

A potom nas je sve čekala fenomenalna i vrlo ukusna, svi govore, Jarina sofra.

Ja sam se zadovoljio ovom pravom proljetnom salatom. Naprosto sam prisvojio cijelu zdjelu i na brzinu sve smazao, dok me je Jaro začuđeno promatrao kako uživam u salati bez mesa.

Na kraju svega, popio sam kavu s prijateljima na terasi glazbenog hrama „Vatroslav Lisinski“.

Kemal Mujčić